

Vode so prepevale, peli studenci
o Pismu, ki svete prostosti je vir,
pele so smešnih reči prezir,
ki so v doline jih plali studenci.

Ampak zakaj so požgali mi hišo,
ampak zakaj so živino pobili,
tvoji nebeški smo volji sledili
pa so lopovi požgali mi hišo.

SVOBODA

Max Allier

Odkar srce nič več ne blodi,
odkar imam obraz moža,
pred senco, ki za mano hodi,
vzravnano grem skoz lesk sveta
in za usodo ni mi mar.
Naj me že pahne kamor hoče,
povsod jo sprejmem kljubujoče —
da sem le sam svoj gospodar.
Ves v capah, a kot kralj vzravnan
lahko bi mirno pasel črede;
in če bi bil za to izbran,
v zakone zgoščal bi besede.
Sedaj nič več me ne skazi,
ne revščina in ne poklic;
skoz mesto grem prešernih lic
in gazim prah, ki se kadi.
Cesarjevo cesarju dam,
on pa mi plača mojo dnino;
a ko za kruh dovolj imam,
sem kralj nad svojo kraljevino.
Sam, z Bogom skritim v dnu srca,
in hladno kljubujoč usodi,
korakam skozi lesk sveta
pred senco, ki za mano hodi.